

til dette Maal; alene Forholdstalsvalgmaadens Anvendelse ved Valgene gør det muligt.

Mindretallet mener altsaa, at man bør nu gribe Lejligheden til at ordne Valgene til Folketinget saaledes, at dette Ting saa vidt muligt bliver en sand Repræsentation for hele Befolkningen; dette, at Folketinget er ligesom et Spejlbillede af Befolkningen, kan kun styrke dets Stilling. „En god Repræsentation skal forholde sig til Vælgermassen paa samme Maade, som et Landkort forholder sig til det Land, det forestiller. Hvis et Kort udgiver sig for at forestille hele Danmark, men har glemt en eller anden Landsdel, f. Eks. Lolland eller Bornholm, saa ville vi straks alle erklære Kortet for misvisende og upaalideligt. Det er indlysende, at man ikke kan vægre sig ved at fælde den selv samme Dom, naar Talen er om en Repræsentation, der er valgt efter Flertalsprincippet“ (A. C. Larsen).

Det nugældende Valgsystem gør Folketinget til en Repræsentation for lokale Flertal. — Forholdstalsvalgmaaden gør det til en Repræsentation for baade Flertal og Mindretal indenfor mere omfattende Kredse og derigennem saa vidt muligt til en virkelig Repræsentation for Folket.

Det hidtil anvendte System er et Tilfældighedernes System: det sikrer ikke et Flertal i Befolkningen, at dette ogsaa faar Flertal i Tinget, og det udelukker ikke, at et Mindretal i Befolkningen faar Flertal i Tinget. — Forholdstalsvalgmaaden yder saavel et Flertal som Mindretallene Retfærdighed, idet det giver dem forholdsvis Repræsentation.

Ved Valg i Enmandskredse udelukkes store Dele af Befolkningen fra Repræsentation, naar de ikke udgøre Flertal i de enkelte Valgkredse. — Forholdstalsvalgmaaden gør det muligt, at der ikke er nogen Vælgerkreds eller nogen politisk Anskuelse indenfor Valgkredsene, uden at den faar de Talsmænd, som ifølge dens Udbredelse og Betydning tilkommer den.

Den Anskuelse, der kan samle Flertal i Tinget, bør selvfølgelig være den afgø-

rende ved alle Beslutninger, men disse skulle være Frugten af en alsidig Drøftelse, og saa længe man er paa Overvejelsernes Stadium, bør alle Opfattelser, der have nogen væsentlig Tilslutning i Befolkningen, have Ret til at komme til Orde ogsaa i Tinget.

Store Mængder af Stemmer (ved Folketingsvalget i 1903: 42 pCt.) gaa til Spilde ved Valg i Enmandskredse, idet de ere afgivne paa Kandidater, der ikke opnaa Valg, og saadanne Stemmer udøve derfor ingen Indflydelse paa Valget. — Forholdstalsvalgmaaden reducerer Antallet af spildte Stemmer til det mindst mulige.

Naar der er Tale om mere eller mindre almindelig Valgret, da har man som Regel kun diskuteret de Betingelser, som den enkelte skal have for at opnaa Ret til at optræde som Vælger. Af ikke mindre Betydning er imidlertid Betingelserne for, at den enkelte Vælger kan komme til den Samvirken med andre Vælgere, som er Forudsætningen for, at hans Ret kan faa nogen Betydning. Det hidtil gældende System indskrænker Valgretten gennem de tilfældige Valgkredsgrænser. Forholdstalsvalgmaaden medfører en Udvidelse af Valgrettens Betydning: den letter den nævnte Samvirken og giver derved Masser af Vælgere ikke blot Stemmeret, men virkelig Valgret, og gør derfor først den almindelige Valgret til en Sandhed.

Det hidtil gældende System svækker Interessen for Deltagelse i Valget hos de Vælgere, som ere i Minoritet i en Kreds. — Forholdstalsvalgmaaden tilskynder derimod alle til at tage Del i Valget.

Det gældende System fremmer falske Alliancer og giver i sine Resultater et vrangt Billede af Forholdene, idet det ikke kan undgaas, at en Kandidat — særlig da der ikke i hver Kreds opstilles Kandidater af alle Partier — faar Stemmer fra Vælgere, som tilhøre andre Partier.

Ved det gældende System foregaar Kandidatopstillingen i den enkelte Folketingskreds saa temmelig uafhængigt af, hvem der opstilles i andre Kredse, og det sikres derved ikke, at et Partis Repræsentation